

- ήσυχάζω, καταπραΰνομαι, νηνεμέω-ω, άτρεμέω-ω, άτρέμας έχω, ήσυχίαν άγω.
- ΟΥΤΗΣΗΝΙΉ, ια. ουδ. ήρέμησις. ήρεμία, ήσυχία, νηνεμία, καταπραΰνσις, κατευνασμός.
- ΟΥΤΛΗ, αα, σε. έπιθ. τρητός, διάτρητος, τετρημένος.
- § ΟΥΤΛΑ ΔΕΛΒΑ. όρα ΔΕΛΒΑ. 2) κοίλος, κοιλώδης. § ΟΥΤΛΟΕ ΔΡΕΚΟ (κοιν. κουφάλα).
- ΟΥΤΟΛΑΪΟ, εση. μ. - λιο, ήση. παύω, καταπαύω, πραΰνω, καταπραΰνω, κατευνάζω, διασκεδάζω. παρβλ. ΟΥΤΗΣΙΑ.
- ΟΥΤΟΜΑΛΑΪΟ, ηση. μ. - μλιό, μήση. = ΤΟΜΑΛΙΟ.
- ΟΥΤΟΠΑΪΟ, εση (άμεταβτ.) άορ. ούτοπόχз. μ. - пнδ, εση. καταποντίζομαι = ПОГΡΑΖАЮ.
- ΟΥΤΟΠΛΑΪΟ, εση. (μετβτ) μ. - πλιό, ήση. καταποντίζω, βυθίζω (282) = ПОТОПЛАЮ.
- ΟΥΤΡΕΝΙΉ (καί - ηνιΉ), αα, σε. έπιθ. πρωϊνός, όρθρινός, έωθινός. 2) = ΟΥΤΡΕΝΗΙΉ (217).
- ΟΥΤΡΕΝЮ, εση. ΟΥΤΡΕΝΕΒΑХз. όσθιζώ (ό άορ. και ηύξημ. ѡ'δ'ТРЕНЕВАХз) = ѡ'д'ТРЕНЕВАЮ.
- ΟΥΤΡЕНА, η. θηλ. όρθρος (έκκλησιας. ή άκολουθία του όρθρου).
- ΟΥΤΡΕΝΗΉ, αα, σε. έπιθ. ό αύριον. § — ДЕНЬ. ή αύριον, ή έπαύριον, ή ύστερέα (ήμέρα). = ΟΥΤΡΕΝΗΉ.
- ΟΥΤΡΙΕ, ια. (κυρίως ουδέτ. του ΟΥΤΡΙΉ) πρωΐα (ύπακουομ. ήμέρα ή ωρα), τό πρωΐ τΉς έρχομένης ήμέρας, ή αύριον. (και πλн. БОУТРИА έριρρήματ. εις τας πρωΐας).
- ΟΥΤΡΙΉ, ια, ιε. έπιθ. ό (ή, τό) αύριον = ΟΥΤΡΕΝΗΉ. § ВО ОУТРИИ (ДЕНЬ). τΉ έπαύριον.
- ΟΥΤРО, α. ουδ. όρθρος, πρωΐ. = РАНУ = ЗАДТРА. § — ГЛДВОКО όρθρος βαθύς.
- ΟΥΤΡОВА, βι. θηλ. γαστήρ, κοιλία, (άλλοτε) μήτρα, νηδύς 2) [ένιχ. και πλн, θ] πλάγχα, τά έντόσθια, τά έγκατα = ВНУТРЕННАА. (Πραξ. 'Αποστ. 1. 18. ѡзлѣлѣа всѣа ОУТРОВА ѣгѡ. έξεχύθη πάντα τά σπλάγχνα αύτου. και Σοφ. Σολομ. 12 ОУТРѡВЫ нечестнѣВЫХз. τά σπλάγχνα των άσεβων).
- ΟΥТРОЖДАЮ, εση. μ. - ждѣ, дѣ-